

Hoe zit het met onze sociale weerbaarheid in Ermelo?

Familieleden, vrienden, buren, collega's, vrijwilligers en verenigingen vormen samen het netwerk waarop we terugvallen als het leven moeilijk wordt. Juist in tijden van stress, verlies, ziekte, financiële zorgen of maatschappelijke onrust blijkt hoe belangrijk zulke verbindingen zijn.

De overheid adviseert huishoudens om een noodpakket in huis te hebben voor de eerste 72 uur van een crisis. Maar minstens zo belangrijk is de vraag: wie helpt ons als we vastlopen? Wie merkt het op wanneer iemand vereenzaamt, overbelast raakt of buiten de samenleving dreigt te vallen?

Dat sociale vangnet staat onder druk. Veel mensen ervaren tegenwoordig minder verbondenheid.

Families wonen verder uit elkaar, verenigingen hebben moeite vrijwilligers te vinden en sociale contacten verlopen vaker digitaal. Tegelijkertijd groeit de behoefte aan echte aandacht en nabijheid. Een samenleving kan technologisch rijk zijn, maar sociaal arm worden.

Sociale weerbaarheid bestaat daarom uit meer dan goede bedoelingen. Het vraagt onderhoud. Contact houden met buren, meedoen in een vereniging, aandacht hebben voor ouderen, ruimte maken voor mantelzorgers en investeren in ontmoeting, het zijn allemaal manieren om voor elkaar klaar te staan. Ook scholen, kerken, sportclubs en buurtinitiatieven spelen daarin een belangrijke rol. Zij zorgen voor plekken waar mensen elkaar leren kennen, voordat er problemen ontstaan.

Tijdens crises zien we hoe krachtig sociale netwerken kunnen zijn. Denk aan buurtbewoners die elkaar hielpen tijdens overstromingen, vrijwilligers die

boodschappen deden in coronatijd of sportverenigingen en kerken die gezinnen ondersteunen die het financieel moeilijk hebben.

Het is dan ook belangrijk om bij onszelf na te gaan: hoe zorgen we ervoor dat niemand er alleen voor staat? Soms begint dit al eenvoudig met een gesprek, bezoek of helpende hand. Met sociale weerbaarheid zijn niet direct alle problemen verdwenen, maar het zorgt wel voor een veerkrachtige samenleving. Zodat mensen weten dat ze van elkaar op aan kunnen als het nodig is.